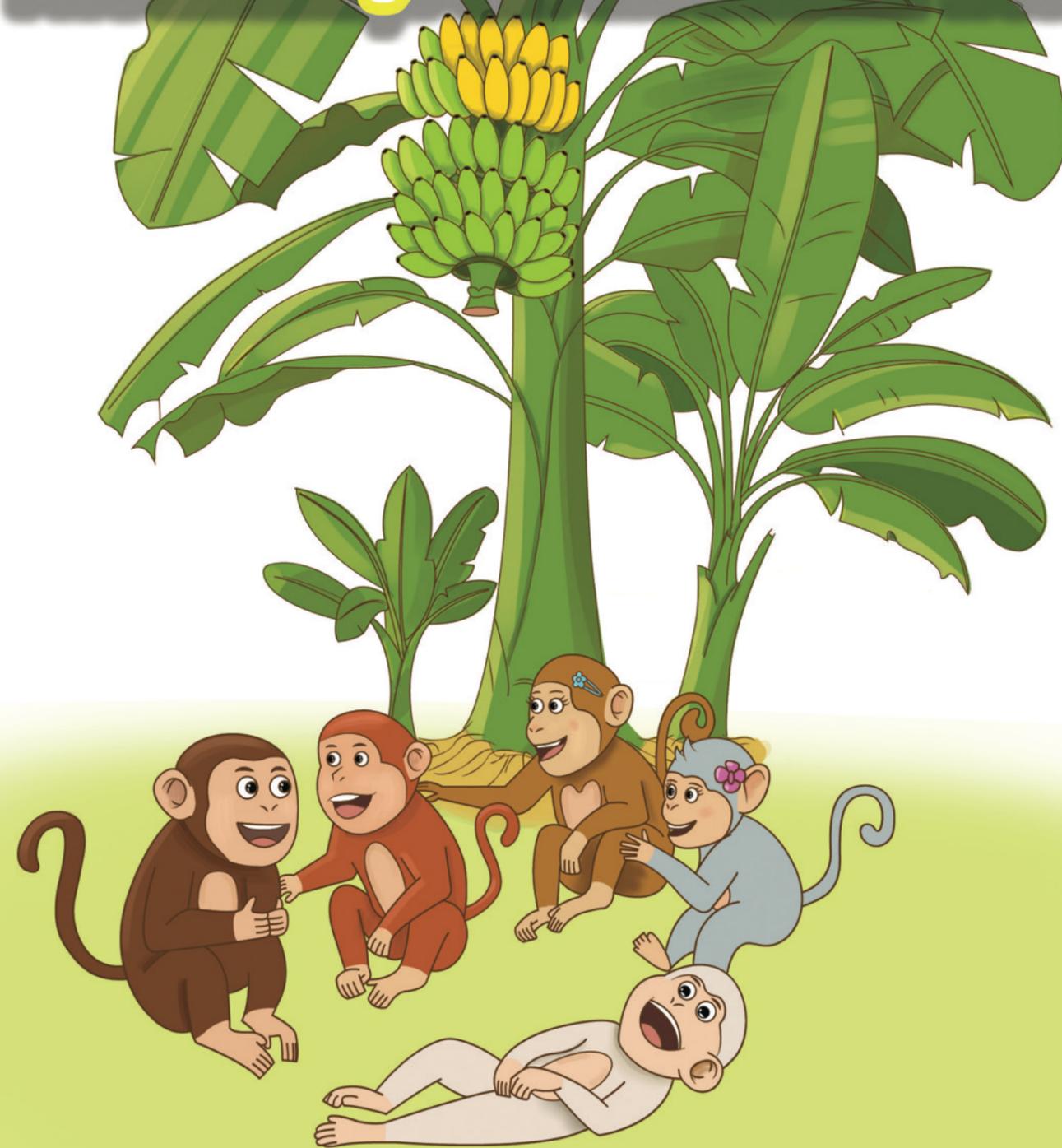

សត្វស្នាទាំងប្រាំនឹងដើមឆៃក

Five Monkeys and the Banana Tree

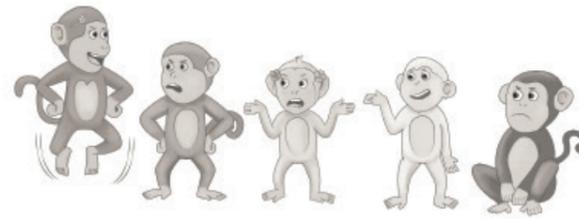
នៅក្នុងព្រៃជ្រៅមួយ មានដើមចេកមួយគុម្ពដុះច្រូងច្រាងស្លឹកតូចធំពណ៌បៃតងខៀវស្រងាត់។
មានសត្វស្វាប្រាំក្បាលកំពុងប្រឡែងគ្នាលេងនៅក្បែរនោះ។ សុខរ៉ា សុខរី វីណា
ដារ៉ូនិងដាលីស ជាឈ្មោះរបស់ពួកវា។ ពួកវាទាំងអស់គ្នាចូលចិត្តស៊ីចេកខ្លាំងណាស់។

ថ្ងៃមួយ ពួកគេបានឃើញផ្លែចេកមួយស្នងនៅលើដើម។ «មើលហ្ន៎! ផ្លែចេកនោះទុំ
ពណ៌លឿង ថ្លោសៗល្អណាស់!» វិណាបានស្រែកប្រាប់សត្វស្វាងទៀត។
«តស៎! បេះផ្លែចេក!» ជារ៉ូនិយាយ។

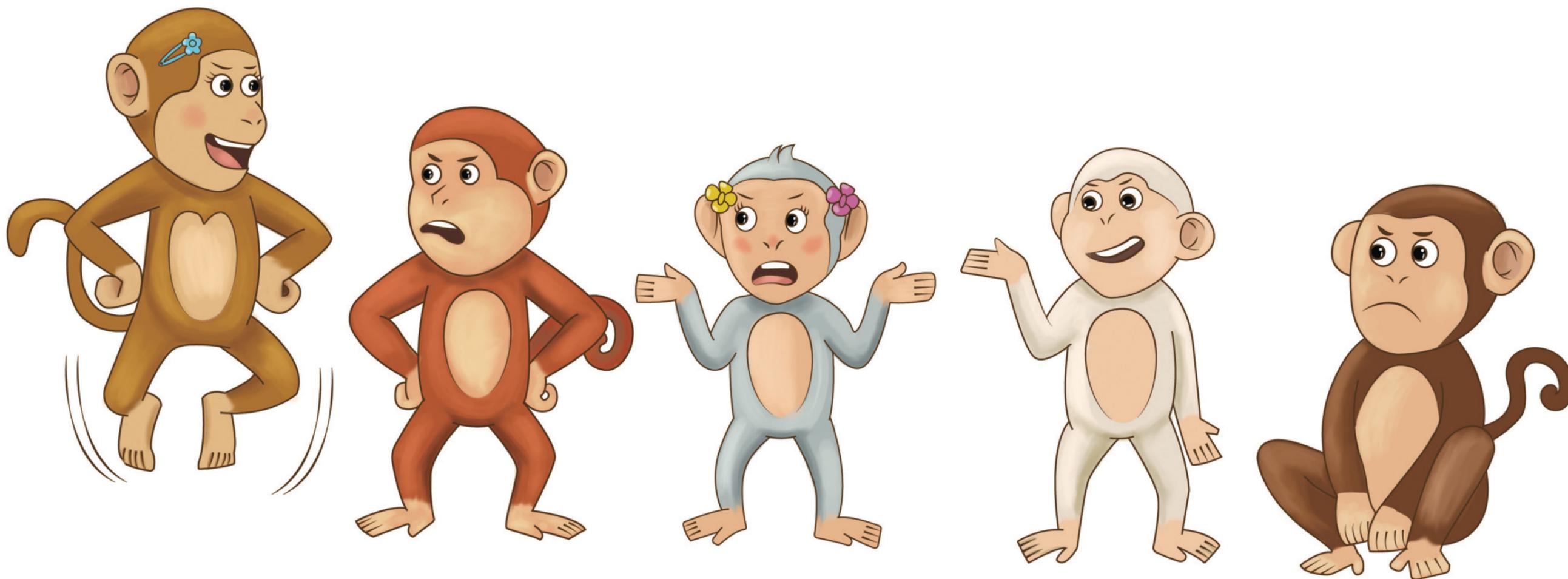
ពួកវាបានស្រែក ហើយប្រកែកគ្នា។

«ខ្ញុំចង់បេះមួយផ្លែដែលធំជាងគេ!» សុខរិនិយាយទាំងលោតចុះ លោតឡើង។

«តែខ្ញុំចង់បេះមុន!» ដារ៉ូស្រែកបណ្តើរ ជ្រុងចង្កេះបណ្តើរ។

«អត់ទេៗ! ឱ្យខ្ញុំបេះមុន!» ដាលីសស្រែក ឆ្មារដៃឆ្មារជើង ។

«អត់ទេៗ! ទុកឱ្យខ្ញុំជាអ្នកបេះមុន!» វិណាក៏ស្រែកដែរ។

សុខភ័ បានស្រែកខ្លាំងៗ «ពួកយើងឈប់ប្រកែកគ្នាទៅ! ពួកយើងត្រូវតែសហការគ្នា ដើម្បី បេះវាឱ្យបាន។ ខ្ញុំនឹងឡើងទៅលើដើមចេក ហើយខ្ញុំនឹងព្យាយាមទាញវាឱ្យទ្រេតចុះមក ក្រោម»។ និយាយរួច សុខភ័បានឡើងចាប់ទាញស្ទង់ចេកទម្រេតចុះមក តាមកម្លាំងដែល អាចធ្វើទៅបាន ប៉ុន្តែដើមចេករឹងមាំណាស់មិនព្រមទ្រេតចុះមកក្រោមនោះទេ។

«វិណា! ជួយខ្ញុំផង!» សុខភ័ស្រែក។

[អានប្រយោគនេះឱ្យចប់សិន បន្ទាប់មកហូតចេញត្រឹមខ្សែបន្ទាត់]

វិណាបានឡើងតោងទាញ សុខភ័ ពួកវាទាញហើយទាញទៀត ប៉ុន្តែដើមចេកគ្រាន់តែរង្វើរ មិនព្រមទ្រេតចុះមកក្រោមដដែល។ «ដារ៉ូ! មកជួយពួកយើងផង!» វិណាស្រែក។

[អានប្រយោគនេះឱ្យចប់សិន បន្ទាប់មកហូតចេញឱ្យឃើញរូបភាពពេញ១ទំព័រ]

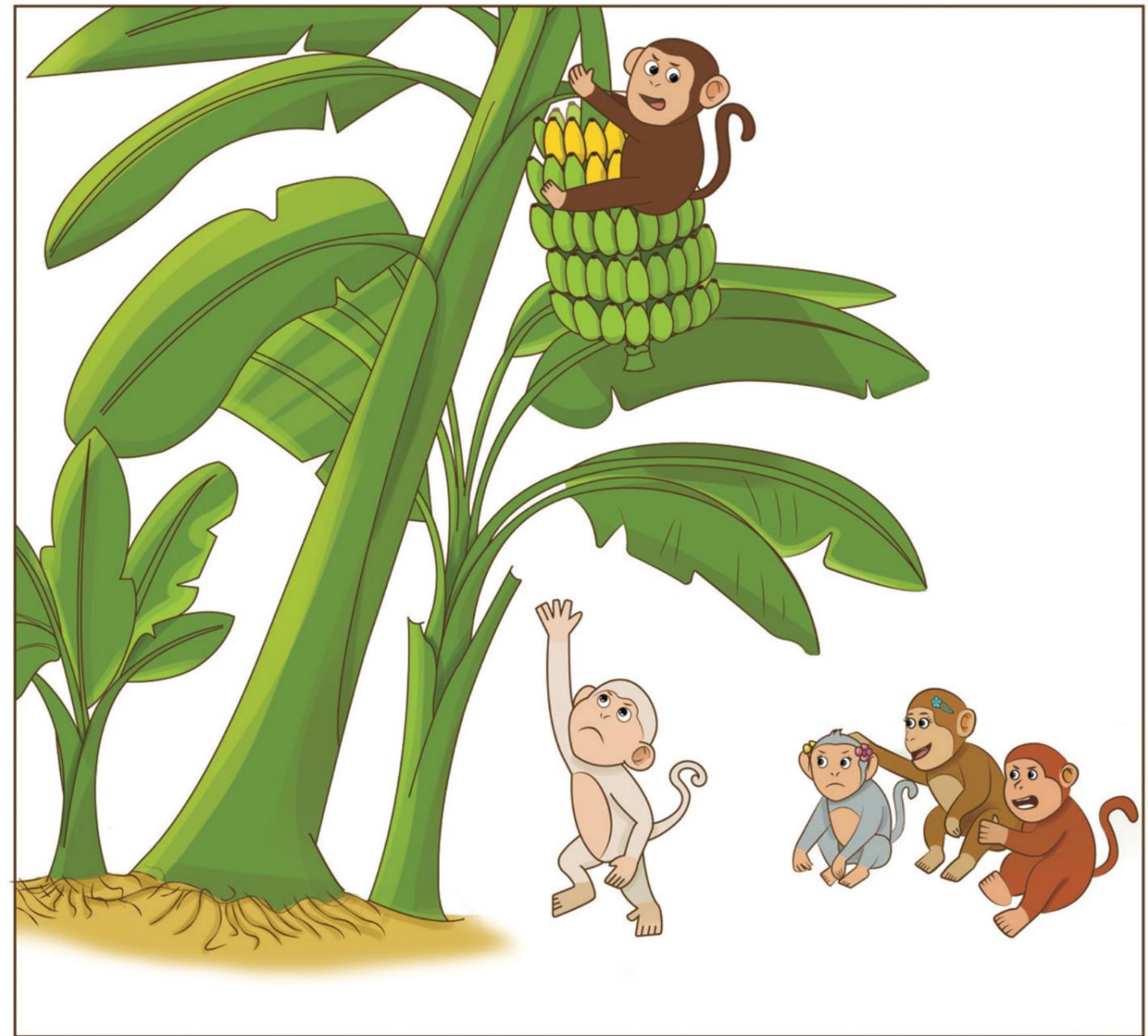
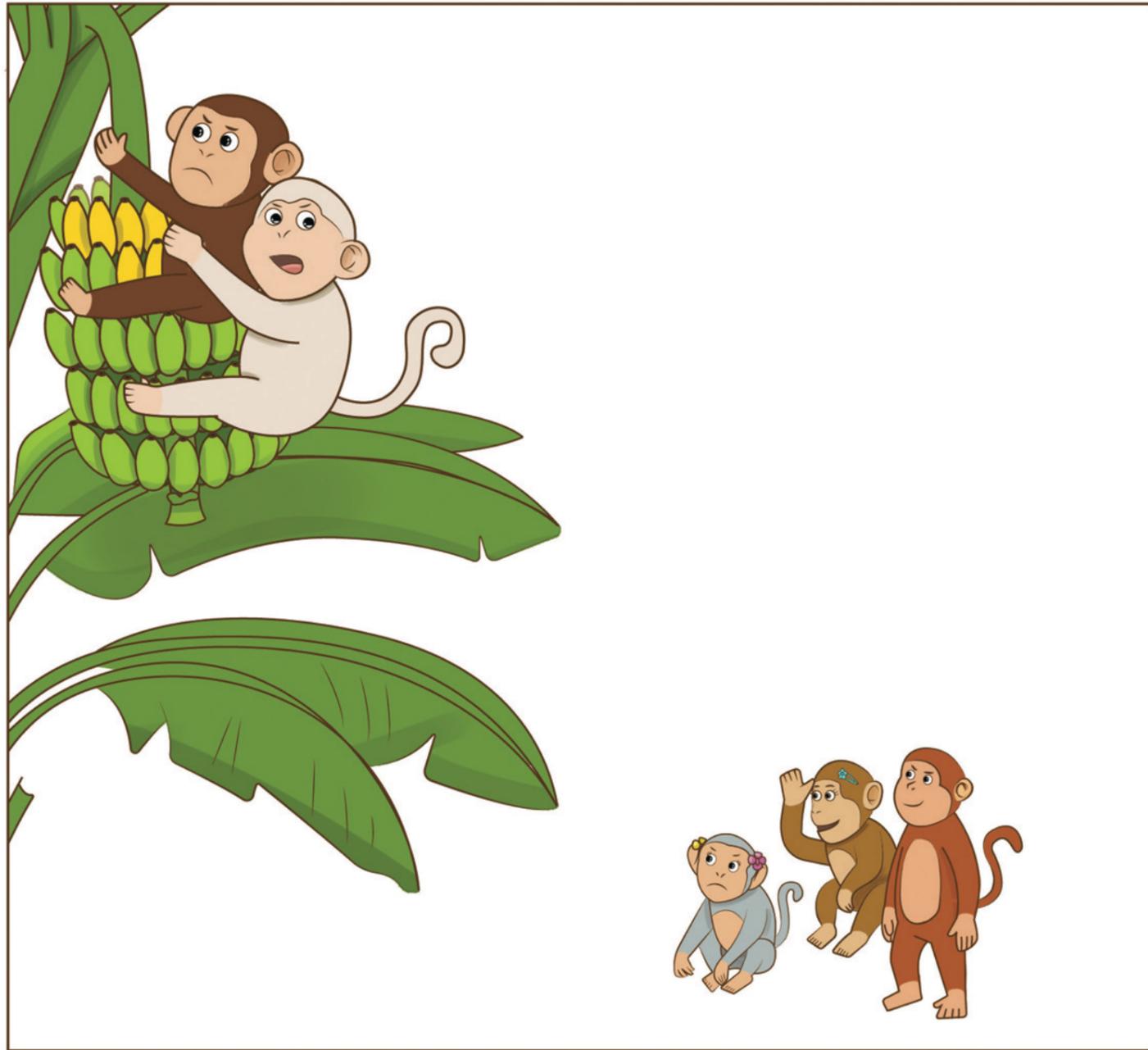

ដារ៉ូបានឡើងតោងទាញ វីណា ពួកវាទាញហើយទាញទៀត ប៉ុន្តែដើមចេកគ្រាន់តែរង្ហើរ
មិនព្រមទ្រេតចុះមកក្រោមសោះ។ «ដាលីស! មកជួយពួកយើងផង!» ដារ៉ូស្រែក។

[អានប្រយោគនេះឱ្យចប់សិន បន្ទាប់មកហូតចេញត្រឹមខ្សែបន្ទាត់]

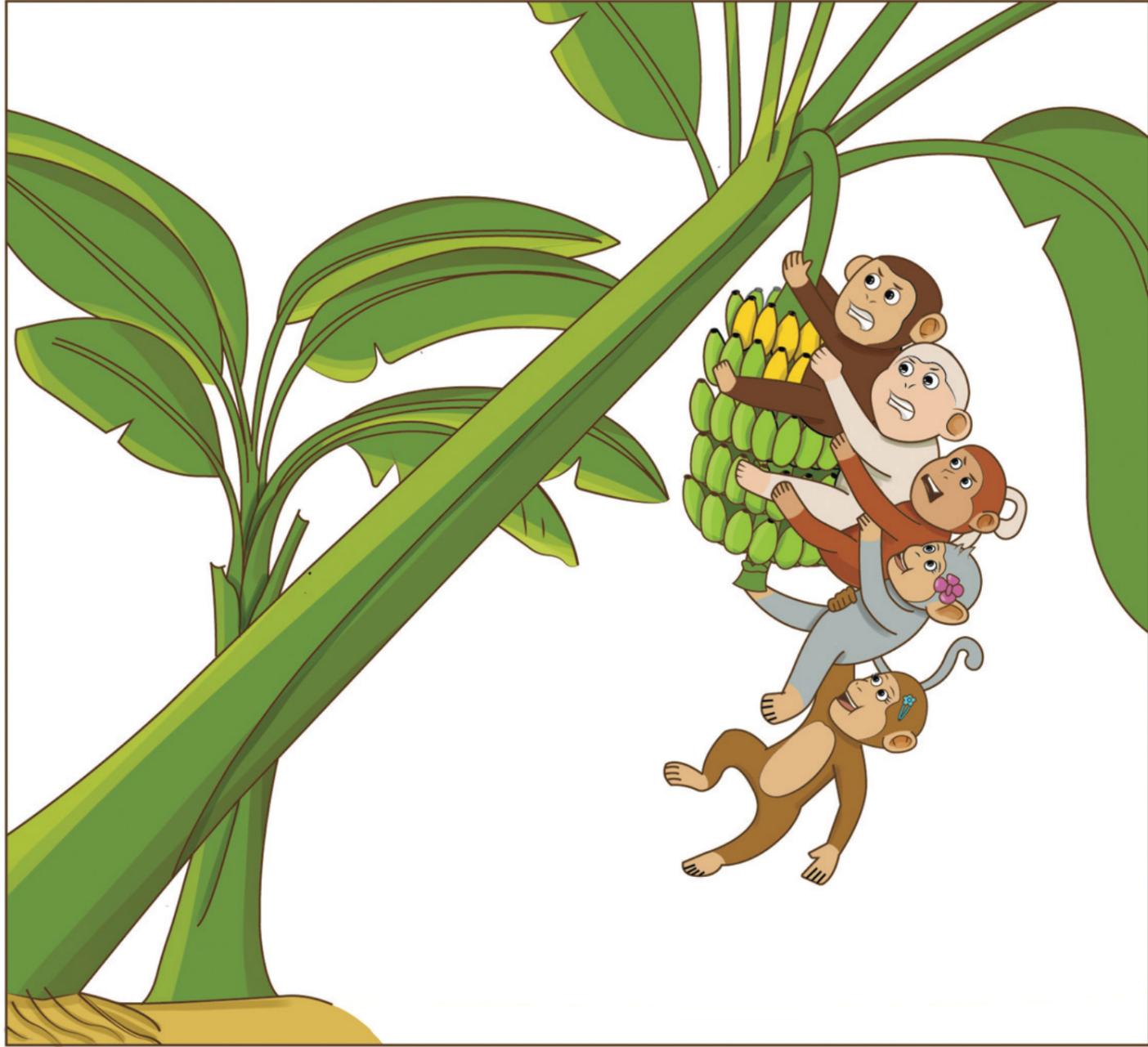
ដាលីស លោតឡើងតោងទាញ ដារ៉ូ ពួកវាទាញហើយទាញទៀត ប៉ុន្តែដើមចេកគ្រាន់តែរង្ហើរ
មិនព្រមទ្រេតចុះមកក្រោមឡើយ។ «សុខរី! ពួកយើងត្រូវការឯងជួយ!» ដាលីសស្រែក។

[អានប្រយោគនេះឱ្យចប់សិន បន្ទាប់មកហូតចេញឱ្យឃើញរូបភាពពេញ១ទំព័រ]

សុខរី លោតតោងទាញ ដាលីសយ៉ាងណែន ពួកវាទាញហើយទាញទៀត។ ឥឡូវនេះ សត្វស្វាទាំងប្រាំក្បាលបានតោងគ្នាជាជួរនៅលើស្នូងចេក «ត្រៀមខ្លួនហើយឬនៅ?» សុខរីស្រែក។ «មួយ... ពីរ... បី... ទាញទាំងអស់គ្នា!»

ប្រិប! ប្រិប! ប្រិប!
ដើមចេកចាប់ផ្តើមទ្រេតម្តងបន្តិចៗ ហើយដួលលើដីតែម្តង! គ្រាំង!
សត្វស្វាទាំងប្រាំក្បាលនាំគ្នាលោតចេញ។

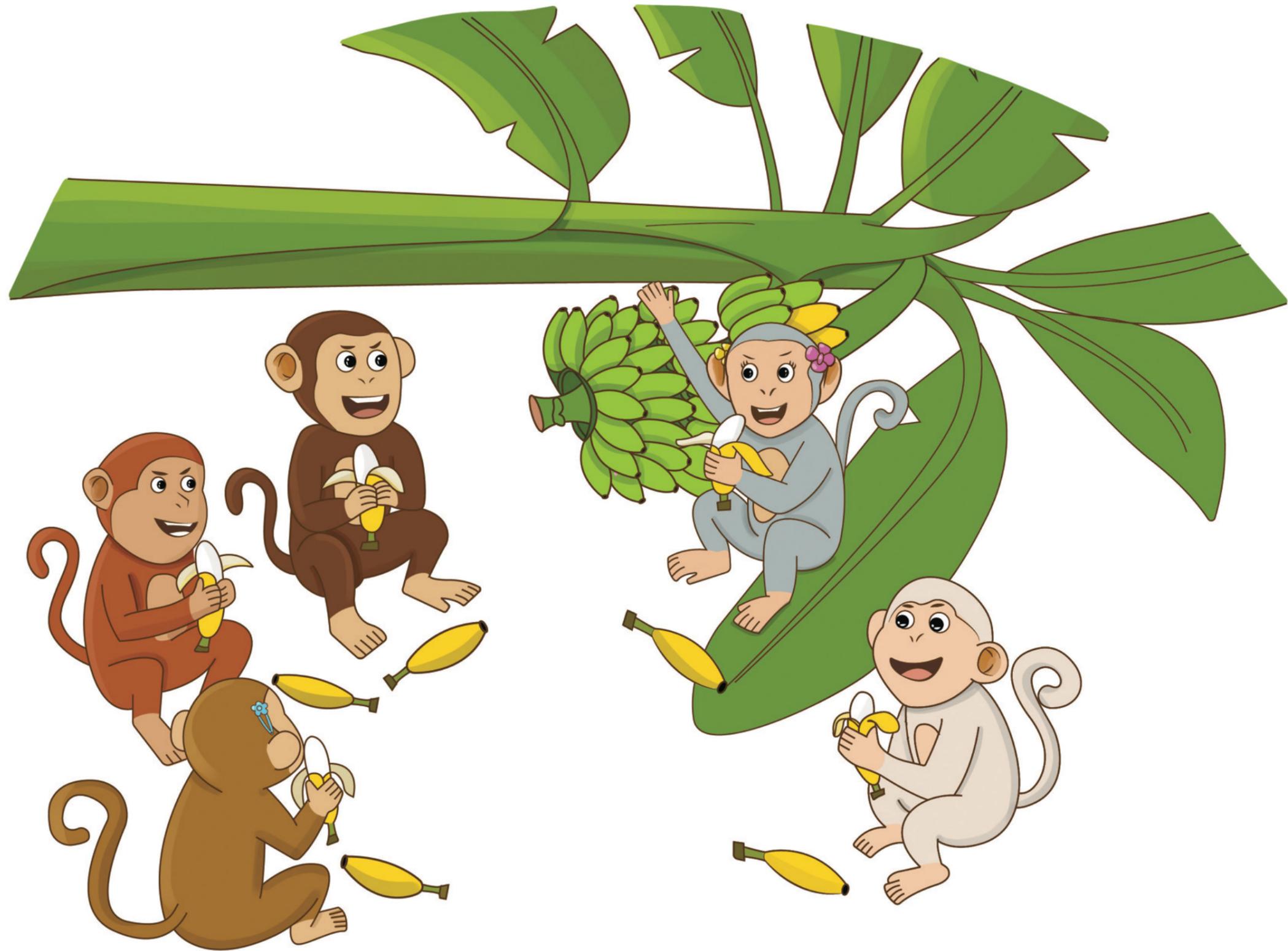

«ហ៊ីហ៊ី ហោហោ!» សត្វស្វាស្រែកហើកកញ្ជ្រៀម។ ពួកវាបានដណ្តើមគ្នាបេះផ្លែចេក
ចេញពីស្ទឹង។ ឈប់សិន! ឈប់សិន! សុខវាស្រែក។ «ពួកយើងត្រូវរាប់ផ្លែចេកទុំ
ពណ៌លឿងមានប៉ុន្មានផ្លែ រួចចែកគ្នាស៊ី។»

«មួយ ពីរ បី បួន ប្រាំ ប្រាំមួយ ប្រាំពីរ ប្រាំបី ប្រាំបួន ដប់!» សត្វស្វាបានរាប់ផ្លែចេកណា
 ដែលទុំពណ៌លឿងចែកគ្នាម្តងមួយៗ រហូតទាល់តែអស់។ «ចេកមួយផ្លែសម្រាប់សុខរី
 មួយផ្លែសម្រាប់វិណា មួយផ្លែសម្រាប់ដារ៉ូ ឯមួយផ្លែទៀតសម្រាប់ដាលីស ហើយមួយផ្លែ
 សម្រាប់ខ្ញុំ» សុខរីបាននិយាយ។ ពួកវាបានចែកនិងបកសម្បក ហើយស៊ីជាមួយគ្នារហូត
 អស់តែម្តង។ «ឆ្ងាញ់ណាស់! ឆ្ងាញ់ណាស់! ឆ្ងាញ់ណាស់!»
 សត្វស្វាទាំងប្រាំក្បាលបានស៊ីផ្លែចេកឡើងផ្លែតដេកអេះពោះ។
 «ផ្លែមណាស់! ឆ្ងាញ់ណាស់!» ពួកវាបាននិយាយ។

សត្វស្វាទាំងប្រាំបានឱបគ្នាយ៉ាងស្និទ្ធស្នាល។ ពួកវាបានទះដៃទាំងសងខាងជាមួយគ្នា
ទៅវិញទៅមកជាសញ្ញានៃភាពសាមគ្គីគ្នា។ ការចេះចែករំលែកធ្វើឱ្យចិត្តសប្បាយរីករាយ។
ឥឡូវនេះសត្វស្វាទាំងប្រាំដឹងហើយថា៖
ការចែករំលែកគឺល្អ។
ការចែករំលែកគឺសប្បាយរីករាយ។
ការចែករំលែកគឺរក្សាចំណងមិត្តភាព។

សត្វស្វាទាំងប្រាំនិងដើមចេក

គំនូរជីវចល

អ្នកនិពន្ធ៖ អ្នកគ្រូ រ៉ូប៊ីន

ធនធានបង្រៀន

រូបភាពដោយ៖ សែម វ៉ាស៊ីន